రూపాంతరం [2]

~ మెహెర్

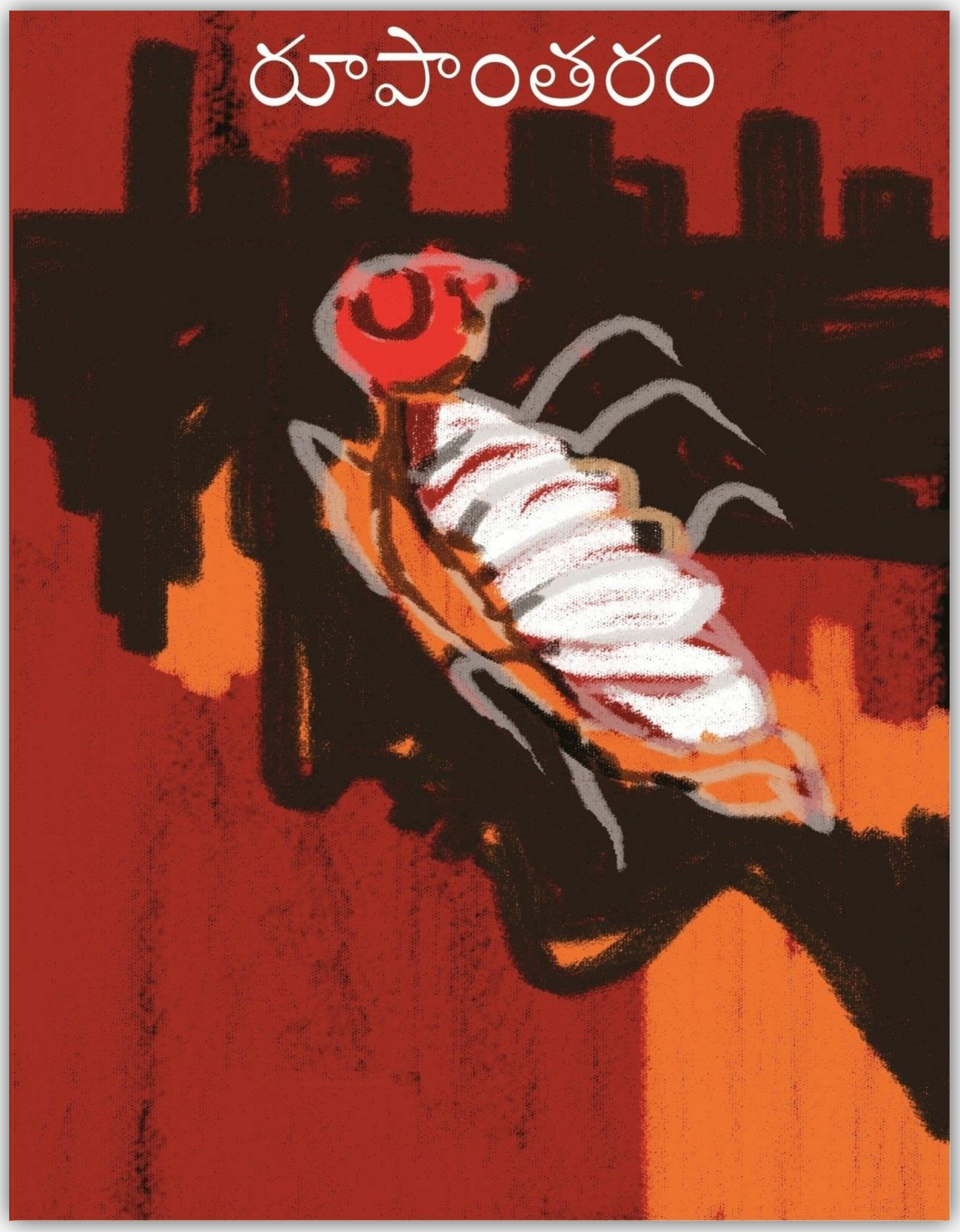

సీరియల్ (అనువాదం): రూపాంతరం [2]

రచన: మెహెర్

ప్రచురణ: కినిగె పత్రిక http://patrika.kinige.com

కాలం: జనవరి 2014

శాశ్వత లింకు : http://patrika.kinige.com/?p=905

©Author.

What can you do with this document?

Read it!
Store this PDF on your device.
Share the link with your friends
Share this PDF with your friends via personal communication (e.g. email)
Take printouts for personal use

What is not allowed by Owner of this document?

Editing the document. No page to be removed or added.
Distributing to public (instead kindly share the link to Kinige given above)

రూపాంతరం [2]

(దీని ముందు భాగం)

గ్రెగర్ ఆ గదిలోకి వెంటనే రాలేదు, తలుపు రెండో రెక్క గట్టిగా బోల్టు వేసి ఉంటే దానికి ఆనుకున్నాడు, ఇప్పుడు అతని శరీరం అర్ధభాగం మాత్రమే కనపడుతోంది, పైన తల ఒక వైపుకు వాలి ఉంది, దానితో అందరి వైపూ ఓరగా తొంగి చూస్తున్నాడు. బయట వాతావరణంలో ఇప్పుడు కాస్త వెలుగొచ్చినట్టుంది; వీధవతల ఒక పొడవాటి బూడిద రంగు భవనంలో కొంత భాగం కనిపిస్తోంది — అది ఒక ఆసుపత్రి — దానికి వరుస కిటికీలున్నాయి; వాన ఇంకా పడుతూనే ఉంది, ఇందాకటి కన్నా పెద్ద చినుకుల్తో పడుతోంది, చూట్టానికి ఎవరో ఒక్కొక్క చినుకునూ పట్టుకుని భూమ్మీదకు గిరవాటేస్తున్నట్టున్నాయి. టేబిల్ మీద టిఫిన్ దండిగా వడ్డించి ఉంది, తండ్రికి రోజులో టిఫినే ప్రధాన ఆహారం, కాబట్టి గంటల కొద్దీ దాని ముందు కూర్చుని అన్ని న్యూస్ పేపర్లూ చదువుతూ నెమ్మదిగా తింటాడు. ఎదుట గోడకి ఒక ఫోటో వేలాడుతోంది, అది గ్రెగర్ సైన్యంలో పని చేసినప్పటిది, అందులో అతను లెఫ్టినెంట్ హోదాలో, కత్తి పిడిపై చేయి వేసి, లెక్కలేనట్టు నవ్వుతూ, తన యూనిఫాంకూ, సైనిక ఠీవికీ దక్కాల్సిన గౌరవాన్ని తనకిమ్మన్నట్టు నిల్చున్నాడు. హాల్లోకి వెళ్ళే తలుపు తెరిచి ఉంది, ఫ్రంట్ డోరు కూడా తెరిచే ఉండటంతో, ఇక్కణ్ణించే బయట లాండింగూ, మెట్ల పైభాగమూ కనపడుతున్నాయి.

గ్రెగర్ నోరు విప్పాడు — అతనికి తెలుసు ప్రస్తుతం అక్కడ నిబ్బరంగా ఉన్నది తానొక్కడే అని — 'సరేనా, నేను ఇప్పుడే రెడీ అయి, నా శాంపిల్సు తీసుకుని బయల్దేరిపోతాను. మీరు నన్నిక వదులుతారా? నేనేం మరీ అంత మొండిఘటాన్ని కాదనీ, నాకు నా పని అంటే చాలా ఇష్టమనీ మీకూ తెలుసు కదా సార్; రోజూ ప్రయాణాలు తప్పని ఈ ఉద్యోగం కాస్త కష్టమే, కానీ అది లేకుండా నన్ను నేను ఊహించుకోలేను. ఎక్కడికి సార్ వెళ్తున్నారు? మళ్ళీ ఆఫీసుకు వెళ్తున్నారా? అంతే కదూ? ఇక్కడ పరిస్థితి ఉన్నదున్నట్టు చెప్తారు కదూ? ఒక వ్యక్తి తాత్కాలికంగా పని చేయలేని పరిస్థితిలో పడినంత మాత్రాన, అతను ఇదివరకూ ఎంత పనిమంతుడో మర్చిపోకూడదు కదా, ఆ కష్టమేదో దాటిపోయాకా అతను అంతకుముందు కన్నా చలాకీగా చురుకుగా పని చేసి తీరతాడని నమ్మకపోతే ఎలా. మన ఆఫీసు యజమానికి నేను చాలా బాకీ ఉన్నానని మీకూ తెలుసు. మరోపక్క నాకు నా తల్లిదండ్రుల పట్లా, చెల్లాయి పట్లా నెరవేర్చాల్సిన బాధ్యతలున్నాయి. నేను చాలా

ఇరకాటంలో ఉన్నాను, కానీ ఎలాగోలా బయటపడతానన్న ఆశ ఉంది. ఈలోగా మీరు పరిస్థితుల్ని మరింత కనాకష్టం చేయొద్దు. దయచేసి ఆఫీసులో నా తరఫున మాట్లాడండి! ట్రావెలింగ్ సేల్స్‌మెన్లంటే ఎవరికీ సానుభూతి ఉండదు, నాకు తెలుసు. వాళ్ళేదో మూటల కొద్దీ డబ్బు కూడబెట్టి విలాసంగా బతుకుతారని అంతా అనుకుంటారు. ఈ తప్పుడు అభిప్రాయాన్ని ప్రశ్నించాల్సిన అవసరం ఎవరికీ లేకపోవటంతో అదలా చెల్లుబాటైపోతోంది. కానీ మిగతా సిబ్బంది మాట ఎలా ఉన్నా, మీకు ఈ విషయాలపై మంచి అవగాహన ఉంది, నిజానికి – మనలో మన మాటగా చెప్తున్నాను – మన యజమాని కన్నా మంచి అవగాహన ఉంది, ఆయన ఎంత లేదన్నా యజమాని కాబట్టి, తన ఉద్యోగుల్లో కొందరి పట్ల తప్పుడు అభిప్రాయమున్నా చెల్లిపోతుంది. మీరుమాత్రం అలాక్కాదు, మీకు అంతా తెలుసు, ట్రావెలింగ్ సేల్స్‌మెన్ ఏడాది పొడుగునా ఆఫీసు ఆవరణలో లేకుండా బయటే తిరుగుతుంటాడు గనుక, కిట్టనివాళ్ళు అతనిపై నిరాధారమైన ఫిర్యాదులు చేయటం, అపనిందలు మోపటం చాలా సులువు, అతను వాటిని అరికట్టలేడు, ఎందుకంటే చాలా వరకూ అవి ఉన్నాయన్న సంగతే అతనికి తెలియదు, ఎప్పుడో ఏదో ప్రయాణాన్ని ముగించుకుని అలసటగా తిరిగి వచ్చాకనే వాటి పర్యవసానాలు అతనికి ఎదురవుతాయి, ఇక అప్పటికి అవి ఎక్కణ్ణించి పుట్టుకొచ్చాయో తెలుసుకోవాలన్నా తెలుసుకోలేడు. సార్, అలా వెళ్ళిపోకండి, నా మాటల్లో కొంతైనా నిజం ఉందని మీరు నమ్ముతున్నారని ఏదో ఒక మాట ద్వారా చెప్పకుండా దయచేసి అలా వెళ్ళిపోకండి!'

కానీ గ్రెగర్ మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడో లేదో పెద్దగుమాస్తా వీపు చూపిస్తూ అటు తిరిగిపోయాడు, నోరు బార్లా తెరిచి, వణుకుతున్న భుజాల మీదుగా గ్రెగర్ వైపు అలాగే చూస్తూండిపోయాడు. గ్రెగర్ మాట్లాడుతున్నంత సేపూ అతను స్థిరంగా లేడు, గ్రెగర్ మీంచి కళ్ళు తప్పిపోనివ్వకుండా తలుపు వైపు వెళ్ళటం మొదలుపెట్టాడు, కానీ, తాను ఈ గది వదిలి వెళ్ళటం ద్వారా ఏవో అదృశ్య ఆదేశాల్ని ధిక్కరిస్తున్నట్టు, చాలా నెమ్మదిగా వెళ్ళాడు. గడప దాకా చేరుకున్నాక, ఏదో ముల్లు దిగినవాడిలా చప్పున కాలెత్తి లివింగ్ రూము నుంచి హాల్లోకి అడుగుపెట్టాడు. ఒకసారి హాల్లోకి చేరుకోగానే, బయట అలౌకిక మోక్షమేదో తనకు అందుబాటులో ఉన్నట్టుగా, చేతుల్ని సాగినంత దూరం మెట్ల వైపు చాపాడు.

గ్రెగర్‌కి ఒకటే అర్థమైంది, ఆఫీసులో తన స్థానం గల్లంతవకుండా ఉండాలంటే, పెద్దగుమాస్తాను ఇలాంటి అభిప్రాయంతో బయటకు వెళ్ళనివ్వకూడదు. తల్లిదండ్రులు ఇదంతా అర్థం చేసుకునే స్థితిలో లేరు; వాళ్ళు గత కొన్నేళ్ళుగా గ్రెగర్ ఆఫీసులో అతని స్థానానికి ఢోకా లేదన్న నమ్మకానికి వచ్చేశారు, పైగా తమ ముందున్న తక్షణ సమస్యలో పడి ప్రస్తుతం భవిష్యత్తు ఆలోచించే శక్తి కోల్పోయారు. కానీ గ్రెగర్‌కి ఆ శక్తి ఇంకా ఉంది. పెద్దగుమాస్తాని ఆపాలి, సముదాయించాలి, బుజ్జగించాలి, ఎలాగైనా బుట్టలో పడేయాలి; కుటుంబ భవిష్యత్తంతా దాని మీదే ఆధారపడి ఉంది! చెల్లాయి ఇక్కడ ఉండుంటే బాగుండేది! ఆమె పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోగలదు; ఇందాక గ్రెగర్ ఇంకా తన గదిలో ఉలుకూపలుకూ లేకుండా పడి ఉండగానే, ఆమె అంతా గ్రహించిన దానిలా కన్నీరు పెట్టుకుంది. పైగా పెద్దగుమాస్తా కాస్త స్త్రీ పక్షపాతి కావటం మూలాన ఖచ్చితంగా ఆమె మాట వినేవాడు; ఆమె ఉండుంటే ఈ పాటికి ఫ్రంట్ డోరు మూసేసి, పెద్దగుమాస్తాని లోపలికి రప్పించి అతని భయం తొలిగేలా సముదాయించేది. కానీ ఇప్పుడామె లేదు, ఏం చేసినా గ్రెగరే చేయాలి. ఇలా అనుకోవటం ఆలస్యం, తన గమనశక్తి ఎలాంటిదో తనకింకా తెలియదన్న సంగతి మర్చిపోయి, అసలు తాను ఇప్పటి దాకా మాట్లాడిందంతా ఎవరికీ అర్థం కాకపోయి ఉండవచ్చన్నది కూడా పట్టించుకోకుండా, తలుపుని వదిలిపెట్టి, మిగిలిన గుమ్మం ఖాళీలోంచి బయటకు దూరాడు; అప్పటికే మెట్ల లాండింగ్ దగ్గర రెయిలింగ్‌ను ఆత్రంగా రెండు చేతుల్తోనూ పట్టుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్న పెద్దగుమాస్తా వైపు వెళ్ళాలన్నది అతని ఉద్దేశం; కానీ అటువైపు అడుగు వేయబోయిన మరుక్షణం గాల్లో ఆసరా కోసం అల్లల్లాడుతూ, చిన్నగా కేక పెట్టి, తన అనేకమైన కాళ్ళ పై పడ్డాడు. అలా పడ్డాడో లేదో, తన శరీరానికి ఈ ఉదయం నుంచీ ఎప్పుడూ లేనంత సౌకర్యం లభించినట్టయింది; ఇపుడు అతని అన్ని కాళ్ళ కిందా నికరమైన ఆధారం ఉంది; అవి తాను ఎలా చెప్తే అలా నడుచుకోవటం చూసి సంతోషించాడు; ఎటు కావాలంటే అటు తనను తీసుకు వెళ్ళటానికి అవి తెగ ఉబలాటపడుతున్నాయి; ఇక తన కష్టాలన్నీ ఓ కొలిక్కి వచ్చేశాయన్నంత ధీమా కలిగింది. కదలాలన్న ఆత్రాన్ని ఉగ్గబట్టుకున్న అతని శరీరం సన్నగా కంపిస్తోంది, అదే సమయంలో, అతనికి దగ్గరగా, సరిగ్గా ఎదురుగా ఉన్న తల్లి — అప్పటి దాకా పరధ్యానంలో ఉన్నదల్లా — ఉన్నట్టుండి పైకి లేచింది, చేతులు బారజాచి, వేళ్ళు విప్పార్చి, ఒక్కపెట్టున, 'ఎవరైనా కాపాడండి, నన్ను కాపాడండి!' అంటూ అరిచింది; గ్రెగర్‌ని మరింత

స్పష్టంగా చూడటానికన్నట్టు కొంగలా మెడ ముందుకి చాస్తూనే, అతనికి దూరంగా వెనక్కు నడవసాగింది; తన వెనక టిఫిన్ వడ్డించిన టేబిల్ ఉందన్న సంగతి మర్చిపోయింది; కంగారులో దాన్ని గుద్దుకుంది; టేబిల్ మీద ఒక పెద్ద కాఫీ గిన్నె బోర్లా పడి అందులోని ద్రవమంతా వలికి ఎడతెగని పాయగా కింద తివాచీ మీదకు కారుతోంది, అయినా ఆవిడ దాన్ని గమనించలేదు.

'అమ్మా,' మృదువుగా పిలుస్తూ ఆవిడ వైపు చూశాడు గ్రెగర్. తాత్కాలికంగా పెద్దగుమాస్తా అతని ఆలోచనల్లోంచి తప్పుకున్నాడు; మరోపక్క కారుతున్న కాఫీని చూస్తూ తన దవడల్ని టకటకలాడించకుండా ఉండలేకపోయాడు. అది చూసి తల్లి మరో కేక పెట్టి టేబిల్ మీంచి లేచింది, ఆవిడ వైపే వస్తున్న తండ్రి చేతుల్లో గువ్వలా ఒదిగిపోయింది. కానీ గ్రెగర్‌కి తల్లిదండ్రుల్ని పట్టించుకునేంత తీరిక లేదు; పెద్దగుమాస్తా అప్పుడే మెట్ల మీదకు వెళ్ళిపోయాడు; తన చుబుకాన్ని రెయిలింగ్ మీద ఆన్చి చివరగా ఒకసారి తొంగి చూస్తున్నాడు. అతణ్ణి అందుకోవాలని గ్రెగర్ ముందుకు పరిగెత్తాడు; పెద్దగుమాస్తా ఇది ముందే ఊహించినట్టున్నాడు, పెద్ద పెద్ద అంగలతో బోలెడు మెట్లు ఒకే సారి దూకేస్తూ పారిపోయాడు; అతని అరుపులు ఇంకా స్టెయిర్ కేసంతా మార్మోగుతూనే ఉన్నాయి. అప్పటిదాకా తక్కిన వాళ్ళతో పోలిస్తే కాస్త నిబ్బరంగానే ఉన్న తండ్రి, ఇప్పుడు పెద్దగుమాస్తా పారిపోవటం చూసి అయోమయానికి గురైనట్టున్నాడు, ఆ అయోమయంలో పెద్దగుమాస్తాను ఆపాలన్న సంగతి మర్చిపోయి, ఆ ప్రయత్నంలోనే ఉన్న గ్రెగర్‌కు సాయపడ్డం మానేసి, ఆయన తన కుడి చేత్తో పెద్దగుమాస్తా తాలూకు ఊతకర్రని అందుకున్నాడు, (పెద్దగుమాస్తా దాంతో పాటూ తన టోపీనీ, ఓవర్‌కోటునీ కూడా అక్కడే కుర్చీ మీద వదిలేశాడు), ఎడం చేత్తో టేబిల్ మీదున్న పెద్ద న్యూస్‌పేపర్‌ని అందుకున్నాడు, వాటిని గాల్లో ఆడిస్తూ, కాళ్ళను నేల మీద తాటిస్తూ, గ్రెగర్‌ని తిరిగి తన గదిలోకి తరిమేయటానికి ప్రయత్నించాడు. గ్రెగర్ ఎంత వేడుకొన్నా లాభం లేకపోయింది, అసలు ఆ వేడికోళ్ళు ఆయనకి అర్థం కాలేదు కూడా; గ్రెగర్ అణకువని సూచిస్తూ తన తల అటూయిటూ ఎంత వంచినా, తండ్రి అంతకంతకూ గట్టిగా నేల మీద కాళ్ళు తాటిస్తూనే ఉన్నాడు. తల్లి గదికి ఆవలి వైపునున్న కిటికీని దభాల్న తెరిచి, చలి వాతావరణాన్ని సైతం లెక్క చేయకుండా, తలని చేతుల్తో గట్టిగా పట్టుకుని బయటపెట్టింది. మెట్ల మీదుగా వీధిలోని బలమైన ఈదురు గాలి లోపలికి వీచింది, కర్టెన్లు ఉబ్బెత్తుగా పైకి లేచాయి, టేబిల్ మీద న్యూస్‌పేపర్లు ఒకదాన్నొకటి రాసుకున్నాయి, పేజీలు విడిపోయి నేల మీద పడి రెపరెపలాడాయి.

తండ్రి ఏ మాత్రం నెమ్మదించటం లేదు, అడవి మనిషిలా ఏవో బుసకొడుతున్నట్టు చప్పుళ్ళు చేస్తూ, అతణ్ణి వెనక్కి తరుముతూనే ఉన్నాడు. కానీ గ్రెగర్‌కు ఇంకా వెనక్కు నడిచే పద్ధతి అంతగా పట్టుబడలేదు, దాంతో చాలా నెమ్మదిగా కదులుతున్నాడు. అటు వైపు తిరిగి ముందుకి నడిచే అవకాశం దొరికితే క్షణంలో తన గదిలో ఉండేవాడు, కానీ అలా అటు వైపు తిరిగే లోగా, తండ్రి సహనం మరింత నశించే ప్రమాదం ఉంది, ఇప్పటికే ఆయన ఏ క్షణాన్నైనా కర్రతో గ్రెగర్ తల మీదో, వీపు మీదో దెబ్బ వేసేలా ఉన్నాడు. కానీ చివరకు గ్రెగర్‌కి మార్గాంతరం లేకపోయింది, ఈ కంగారులో వెనక్కు వెళ్ళాల్సిన దిశను అదుపులో ఉంచుకోవటం చాలా కష్టమవుతోంది; ఇక ఓ నిశ్చయానికి వచ్చి, తనకు ఎంత వేగం సాధ్యమో అంత వేగంగా, అంటే నిజానికి చాలా నెమ్మదిగా, తనను తాను అటు తిప్పుకునే ప్రయత్నంలో పడ్డాడు, మధ్య మధ్యలో తండ్రి వైపు జంకుగా ఓర చూపులు చూస్తున్నాడు. బహుశా గ్రెగర్ సదుద్దేశం అర్థమైంది కాబోలు, తండ్రి ఇక జోక్యం చేసుకోవటం మానేశాడు, అంతేకాదు, గ్రెగర్‌కు సాయంగా అడపాదడపా తన కర్రతో మార్గ నిర్దేశం కూడా చేశాడు. కానీ ఆ బుసకొట్టే చప్పుడు కూడా మానేస్తే బాగుండేది! అది గ్రెగర్ మతి పోయేలా చేస్తోంది. దాని ధ్యాసలో పడి ఒకసారి అటు తిరగవలసిన వాడే పొరబాట్న ఇటు తిరగబోయాడు. ఎలాగైతేనేం, చివరికి తన తలను గుమ్మానికి అభిముఖంగా తీసుకు రాగలిగాడు. అప్పుడు ఇంకో సమస్య ఎదురైంది, ఇప్పుడున్న భంగిమలో ముందుకు వెళితే తన శరీరం వెడల్పు ఆ గుమ్మంలో పట్టదు. బోల్టు వేసి ఉన్న రెండో తలుపు కూడా తీసేస్తే గ్రెగర్‌కి మార్గం సుగమం అయ్యేది. కానీ తండ్రి అదంతా ఆలోచించే మూడ్‌లో లేడు. గ్రెగర్‌ని వీలైనంత త్వరగా గదిలోకి తోలేయడమే ఆయన ఏకైక లక్ష్యం. గ్రెగర్ ఇందాకట్లా పైకి లేచి నిటారుగా నిలబడితే ఆ గుమ్మంలోంచి సులువుగా లోపలికి వెళ్ళగలడు, కానీ తండ్రి అలాంటి సన్నాహాలేవీ అనుమతించే స్థితిలో లేడు. నోటితో బిగ్గరగా చప్పుడు చేస్తూ, అసలు గ్రెగర్‌కి దారిలో ఏ అడ్డూ లేదన్నట్టే ముందుకు తరుముతున్నాడు; గ్రెగర్‌కి తన వెనుక ఆ శబ్దాలు చేస్తున్న తండ్రి ఒక్కడేనా అన్న అనుమానం కలిగింది; ఇప్పుడిక తప్పదు, ఏమైతే అదయిందిలే అని సూటిగా గుమ్మం వైపు దూసుకుపోయాడు. అతని శరీరం ఒక పక్కంతా పైకి లేచిపోయింది, అతను గుమ్మానికి ఒక కోణంలో ఏటవాలుగా ఆగిపోయాడు, అతని పక్క భాగం ఒరుసుకుని చిట్లిపోయింది, తెల్లని తలుపు మీద వికృతమైన మరకలు అంటుకుపోయాయి, అతను ఉన్న చోటే బిగుతుగా ఇరుక్కుపోయాడు, తనంతట తాను

ఇక ముందుకు కదిలే వీల్లేదు, శరీరానికి ఒక వైపు బక్కపల్చటి కాళ్ళు గాల్లో వేలాడుతూ అల్లకల్లోలంగా కంపిస్తున్నాయి, రెండో వైపంతా నేల కేసి బాధాకరంగా నొక్కివేయబడింది — సరిగ్గా ఇప్పుడు అతని తండ్రి వెనక నుంచి తన్నిన తన్ను గ్రెగర్‌కి ఒక విముక్తిలా పని చేసింది, అతను గది లోతుల్లోకి ఎగిరిపడ్డాడు, విపరీతంగా రక్తం స్రవించాడు. ఊతకర్రతో నెట్టడంతో తలుపు దఢాల్న మూసుకుపోయింది, ఎట్టకేలకు అంతా నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

2

గ్రెగర్ గాఢ నిద్ర నుంచి — నిజానికి మూర్ఛలా అనిపించిన గాఢ నిద్ర నుంచి — సాయంత్రానికి కానీ లేవలేకపోయాడు. అప్పటికి నిద్ర ఎలాగూ తీరిపోయింది కాబట్టి, ఎవరూ కదపకపోయినా కాసేపట్లో తనంత తానుగా లేచే వాడే, కానీ ఈలోగా చకచకా పరిగెత్తిన పాదాల సవ్వడీ, హాల్లోకి వెళ్ళే తలుపు ఒబ్బిడిగా జారేసిన అలికిడీ, తనను నిద్రలేపినట్టు అనిపించింది. బయట్నుంచి వీధి దీపాల వెలుతురు పైన సీలింగ్ మీదా, ఫర్నిచర్ ఉపరితలాల మీదా సన్నగా పడుతోంది, కానీ నేల మీద గ్రెగర్ పడుకున్న చోట అంతా చీకటిమయంగా ఉంది. అతను నెమ్మదిగా లేచాడు, తన ముఖానికి ఇరుపక్కలా ఉన్న స్పర్శకాలతో గుడ్డిగా తడుముకుంటూ (ఇప్పుడే వాటి ఉపయోగమేమిటో మొదటిసారి తెలిసొచ్చింది), తలుపు దగ్గర అలికిడేమిటో చూడటానికి దేక్కుంటూ వెళ్ళాడు. అతని ఎడమ భాగం అంతా ఒకే పొడవాటి గాయంలా బిరుసెక్కి సలుపుతోంది, తన రెండు వరుసల కాళ్ళ మీదా కుంటుతూ నడుస్తున్నాడు. పైగా పొద్దుటి గొడవలో ఒక కాలు తీవ్రంగా దెబ్బతింది — అసలు ఆ ఒక్కటే దెబ్బతిందంటే అదృష్టమనే చెప్పాలి — ఇప్పుడా కాలు ఎందుకూ పనికిరాకుండా మిగతా శరీరంతో పాటూ ఈడ్చబడుతోంది.

తలుపు దాకా వచ్చాకా, తనను అక్కడికి రప్పించిందేమిటో అర్థమైంది: తిండి వాసన. అక్కడ ఒక గిన్నె నిండా చిక్కటి పాలున్నాయి, అందులో తెల్లని రొట్టె తునకలు తేలుతున్నాయి. అతను ఆనందంతో ఎగిరి గంతేసినంత పని చేశాడు, పొద్దున్న కన్నా ఇప్పుడు మరింత ఆకలిగా ఉంది, చటుక్కున తన తలను కళ్ళు కూడా మునిగేంతగా పాలలో ముంచేశాడు. కానీ వెంటనే నిరాశగా తలను వెనక్కు తీసేసుకున్నాడు. తన శరీరపు ఎడమ భాగంలోని నొప్పి దానికి ఒక కారణం (మొత్తం శరీరమంతా సంకోచ వ్యాకోచాలతో సాయపడితే తప్ప అతను తినలేడు), అదీ గాక ఎందుకో పాలు అస్సలు తాగాలనిపించలేదు, మామూలుగా అతనికి పాలంటే చాలా ఇష్టం,

చెల్లాయి వాటిని అక్కడ తెచ్చి పెట్టింది కూడా అందుకే; అలాంటిది ఇప్పుడు మాత్రం వెగటు పుట్టింది, గిన్నెకి దూరంగా వెనక్కు వచ్చేశాడు.

తలుపు సందులోంచి చూస్తే లివింగ్ రూములో అప్పుడే గ్యాస్ లైటు వెలుగుతూ కనిపిస్తోంది, మామూలుగా ఈ సమయంలో తండ్రి ఈవెనింగ్ పేపరు చేతపుచ్చుకుని, అందులో వార్తల్ని తల్లికో చెల్లాయికో పైకి చదివి వినిపించేవాడు (ఈ తంతు గురించి చెల్లాయి ఎప్పుడూ ఉత్తరాల్లో రాస్తుండేది), కానీ ఇపుడు అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఒకవేళ పైకి చదివి వినిపించే అలవాటు ఈ మధ్య పోయిందనుకున్నా, ఈ నిశ్శబ్దం ఒక్క లివింగ్ రూమ్‌కే పరిమితం కాలేదు, ఇల్లు మొత్తం అలానే ఉంది, అలాగని ఫ్లాటులో మనుషుల్లేరా అంటే ఉన్నారు. 'నా కుటుంబం ఎంత ప్రశాంతమైన జీవితం గడుపుతోందో,' గ్రెగర్ తనలో తాను అనుకున్నాడు, అలా చీకట్లో కూర్చుని, తన కుటుంబానికి ఇలాంటి అందమైన ఫ్లాటు ఏర్పాటు చేయగలిగినందుకు గర్వపడ్డాడు. కానీ ఇప్పుడీ ప్రశాంతతా, సౌకర్యవంతమైన జీవితమూ అన్నీ ఒక ముగింపుకి వచ్చే పరిస్థితి దాపురించిందా? ఇలాంటి ఆలోచనల వైపు దృష్టి మళ్ళకుండా గ్రెగర్ గదిలో అటూ ఇటూ పాకాడు.

ఎంతకీ ముగియని ఆ సాయంత్రంలో అప్పుడప్పుడూ గదికి ఇరువైపులా ఉన్న తలుపులు వారగా తెరుచుకునేవి, మళ్ళా వెంటనే మూసుకుపోయేవి; బహుశా ఎవరో రావాలనుకుని మళ్ళా వెనక్కు జంకుతున్నారు. గ్రెగర్ వెళ్ళి లివింగ్ రూము దగ్గరే కాపు కాశాడు, ఆ తటపటాయిస్తున్న అతిథులెవరో చూసి, వాళ్ళని ఎలాగైనా లోపలికి రప్పించాలన్నది అతని ఆలోచన; కానీ ఆ తలుపు మళ్ళీ తెరుచుకోలేదు, అతను అక్కడ పడిగాపులు కాయటమే మిగిలింది. ఇవాళ పొద్దున్న గది తలుపులు మూసి ఉన్నపుడేమో అందరూ లోపలికి రావాలని ఒకటే ఉబలాట పడ్డారు; ఇప్పుడు మాత్రం, స్వయంగా తానే ఒక తలుపు తెరిచినా, మిగతా తలుపులన్నీ కూడా తెరుచుకున్నా, తలుపులకు తాళాలు కూడా బయటే ఉన్నా, ఎవరూ లోపలికి రావటం లేదు.

రాత్రి బాగా పొద్దుపోయాకా గానీ లివింగ్ రూములో లైటు ఆరలేదు, తల్లిదండ్రులూ, చెల్లాయీ అప్పటిదాకా మెలకువగానే ఉన్నారని గ్రెగర్‌గ్రహించాడు, వాళ్ళు మునివేళ్ళ మీద నడవటం స్పష్టంగానే వినపడింది. లైటు ఆరిపోయాకా, ఇక తెల్లారే వరకూ ఎవరూ గ్రెగర్ జోలికి వచ్చే అవకాశం లేదు కాబట్టి, తన జీవితాన్ని మళ్ళీ ఒక క్రమంలో పెట్టుకోవటం ఎలాగన్నది ఆలోచించేందుకు తగినంత సమయమూ, తీరికా లభించినట్టే. కానీ పైకప్పు అంతెత్తున ఉన్న ఈ

గదిలో ఇలా నేల మీద బోర్లా పడుకోవటం — అది తన గదే అయినా, గత ఐదేళ్ళుగా అందులోనే ఉంటున్నా — ఏదో చెప్పలేని ఆందోళనకు గురి చేసింది, దాంతో, అప్రయత్నంగానే జరజరా పాక్కుంటూ వెళ్ళి, ఏ మాత్రం సిగ్గు పడకుండా, సోఫా కిందకు దూరాడు, అక్కడ తన వీపు కాస్త నొక్కుకుపోతున్నా, తల ఎత్తే వీల్లేకపోయినా, చాలా సుఖంగా అనిపించింది, కానీ అతని శరీరం వెడల్పు ఆ సోఫా కన్నా పెద్దది కావటం చేత పూర్తిగా నక్కే వీల్లేక కొంత భాగం బయటకు కనిపిస్తూనే ఉంది.

మొత్తం రాత్రంతా సోఫా కిందే గడిపాడు, అప్పుడప్పుడూ చిన్నపాటి కునుకు తీసేవాడు, కానీ ఆకలి వల్ల మళ్ళా మెలకువ వచ్చేసేది, అప్పుడప్పుడూ తనకెదురైన కష్టం గురించీ, తన అస్పష్ట ఆశల గురించీ ఆలోచించేవాడు, అవన్నీ ఒకే తీర్మానాన్ని చేరేవి, అదేమిటంటే, ఈ పరిస్థితిలో కంగారుపడకూడదు, తన ఓపిక అంతా కూడగట్టుకోవాలి, ఈ పరిస్థితి వల్ల కలిగే ఇబ్బందిని ఎదుర్కోవటంలో తన కుటుంబానికి తన వంతు సాయపడాలి.

మరుసటి రోజు తెల్లారగట్ల, ఇంకా చీకట్లు కూడా తొలగకుండానే, గ్రెగర్‌కి తన కొత్త నిర్ణయాల్లో ఏ మాత్రం బలముందో పరీక్షించుకునే అవకాశం చిక్కింది. అప్పటికే చెల్లాయి పూర్తిగా ముస్తాబై, అతని గదికి హాల్లోంచి ఉండే తలుపు తీసి అతను ఎక్కడ ఉన్నాడా అన్నట్టు తొంగి చూసింది. అతను వెంటనే కనపడలేదు, చివరికి సోఫా మీద ఆమె చూపు పడనే పడింది — మరి ఎక్కడో అక్కడ ఉండక ఏం చేస్తాడు, ఉన్నపళాన ఎగిరిపోలేడు కదా — అతణ్ణి చూడగానే ఎంతగా ఉలికిపడిందంటే, ఇక ఆ దృశ్యం భరించలేనట్టు, తలుపు దఢాల్న మూసేసింది. కానీ తన ప్రవర్తనకు తానే సిగ్గుపడింది కాబోలు, మళ్ళీ తెరిచింది, తర్వాత, ఎవరో రోగినో, ఎరుగనివాణ్ణో కలవటానికొస్తున్నట్టుగా, మునివేళ్ళ మీద జాగ్రత్తగా నడుస్తూ లోపలికి వచ్చింది. గ్రెగర్ తన తలను సోఫా అంచు దాకా సాగదీసి ఆమె వంక చూస్తున్నాడు. తాను పాలు ముట్టుకోకుండానే వదిలేశాడని గమనిస్తుందా, అలా చేసింది ఆకలి లేక కాదని అర్థం చేసుకుంటుందా, అతనికి హితవు చేసే ఇంకో తిండేదైనా తీసుకు వస్తుందా? ఒకవేళ ఆమె గమనించకపోతే, తాను ఆకలితో చావనైనా చస్తాడు గానీ, ఆమెకు ఆ విషయం తెలియజెప్పే ప్రయత్నం చేయడు (లోపల్లోపల మాత్రం వెంటనే సోఫా కింద నుంచి పాక్కుంటూ వెళ్ళి, ఆమె కాళ్ళ మీద పడిపోయి, తింటానికి ఏదన్నా తీసుకురమ్మని దేబిరించాలన్నంత ఆత్రం ఉంది). కానీ ఆమె గమనించింది, గిన్నె అంచుల

చుట్టూ కొద్దిగా వలకడం మినహాయిస్తే, పాలు ఎలా పెట్టినవి అలానే ఉండటం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది; వెంటనే గిన్నెను బయటకు తీసుకుపోయింది. వట్టి చేతులతో కాదు, గుడ్డతో పట్టుకుని. బదులుగా ఏమి తీసుకు వస్తుందా అని గ్రెగర్ చాలా ఉత్కంఠతో ఎదురు చూశాడు, రకరకాల ఊహాగానాలు చేశాడు. కానీ ఆ దయగల తల్లి చివరికి ఏం తెచ్చిందో అతనెన్నటికీ ఊహించగలిగే వాడు కాదు. అసలు అతనికి ఏం ఇష్టమో తెలుసుకోవటానికన్నట్టు, రకరకాల తిండి పదార్థాలు ఏరి, వాటన్నింటినీ ఒక పాత న్యూస్ పేపరు మీద పరిచి తీసుకువచ్చింది. అవి: సగం కుళ్ళిన పాత కూరగాయలు; నిన్న రాత్రి భోజనంలో మిగిలిన ముదుసులు, వాటి మీద గడ్డకట్టిన తెల్లని సాస్; కొన్ని ఆల్మండ్లు, రైసిన్లు; గ్రెగర్ కొన్ని రోజుల క్రితమే పులిసిపోయిందని వదిలేసిన పెరుగు; ఒక ఎండు రొట్టె ముక్క, నెయ్యి పూసిన మరో రొట్టె ముక్క, నెయ్యితో పాటూ ఉప్పు చల్లిన ఇంకో రొట్టె ముక్క. ఇవి గాక, ఇందాకటి గిన్నెలో కొంచెం నీరు పోసింది తెచ్చింది (బహుశా ఆ గిన్నె ఇక గ్రెగర్‌కి తప్ప ఇంకెవరికీ వాడరు కాబోలు). తర్వాత, తన సమక్షంలో తినటానికి ఇబ్బంది పడతాడని గ్రహించి, ఎంత త్వరగా వచ్చిందో అంతే త్వరగా అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయింది, తాను వెళ్ళిపోయానని ఖాయంగా తెలియటానికి తలుపు అవతల్నించి అతనికి వినపడేలా తాళం కూడా తిప్పింది. గ్రెగర్ తన కళ్ళ ముందు వడ్డించిన భోజనం వైపు బక్కపల్చటి కాళ్ళను టకటకలాడిస్తూ వెళ్ళాడు. ఆ వెళ్ళటంలో పెద్దగా ఇబ్బంది లేకపోవటాన్ని బట్టి అప్పుడే తన గాయాలన్నీ పూర్తిగా మానిపోయాయని అర్థమైంది; ఇది అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది, ఒక నెల క్రితం పొరబాట్న వేలు తెగితే ఆ చిన్నపాటి గాయం నిన్నా మొన్నటి దాకా కూడా సలిపిన సంగతి గుర్తొచ్చింది. 'నాలో సున్నితత్వం తగ్గి మొద్దుబారిపోతున్నానా?' అనుకున్నాడు, కానీ అప్పటికే పెరుగు మీద పడి ఆబగా జుర్రుకుంటున్నాడు, ఎందుకో మిగతా అన్ని పదార్థాల కన్నా పెరుగు పట్ల ఉగ్గబట్టుకోలేనంత బలమైన ఆకర్షణ కలిగింది. కళ్ళ వెంబడి ఆనంద బాష్పాలు కారుతుంటే, వేగంగా ఒకదాంతర్వాతొకటి... పెరుగూ, కూరలూ, సాస్ అన్నీ లాగించేశాడు; తాజా తిండి పదార్థాలు మాత్రం ఎందుకో అతనికి రుచించలేదు, సరికదా, అసలు వాటి వాసనే భరించలేకపోయాడు, తాను తినే పదార్థాల్ని వాటికి దూరంగా లాక్కుపోయి మరీ తిన్నాడు. తినటం అంతా పూర్తి చేసి, అక్కడే సోమరిగా పడుకుని కునుకు తీస్తుండగా, బయట నుంచి చెల్లాయి తాళం చాలా నెమ్మదిగా తిప్పటం మొదలుపెట్టింది, అది అతనక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోవాలన్న దానికి సూచన. ఉలిక్కిపడి లేచి మళ్ళీ సోఫా

కిందకు దూరిపోయాడు. కానీ అంత సుష్టుగా భోజనం చేసిన తర్వాత శరీరం కాస్త ఉబ్బటంతో చెల్లాయి ఆ గదిలో ఉన్న కాసేపూ సోఫా కింద ఉండటానికి కూడా అతను చాలా కష్టపడాల్సి వచ్చింది, ఆ ఇరుకైన జాగాలో శ్వాస అందటం కష్టమైంది. ఓ పక్క స్పృహ కోల్పోతున్నంత పనవుతున్నా, అతను ఉబ్బిపోతున్న కళ్ళతో చెల్లాయిని అలాగే చూస్తూండిపోయాడే తప్ప కిక్కురుమనలేదు. ఇదేమీ తెలియని ఆమె ఒక చీపురు తీసుకుని, అతను ఎంగిలి చేసిన పదార్థాలతో పాటూ అసలు ముట్టుకోకుండా వదిలేసిన పదార్థాలను కూడా అవి ఇక ఎందుకూ పనికి రావన్నట్టు తుడిచి, ఆ చెత్తనంతట్నీ ఒక బకెట్టులోకి ఎత్తి, దాన్ని ఒక చెక్క మూతతో మూసి, గదిలోంచి బయటకు తీసుకుపోయింది. ఆమె అలా వెళ్ళిందో లేదో గ్రెగర్ సోఫా నుంచి బయటపడి పొట్ట సాగదీస్తూ వళ్ళు విరుచుకున్నాడు.

[తరువాయి భాగం వచ్చే వారం]

★

— మీ స్పందన తెలియజేయండి —

For Latest Telugu Books - Visit now:
Kinige.com